

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

	Dnia 2 lutego 2023 r.
--	-----------------------

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Piotrowska

Protokolant: stażysta Weronika Bryczyńska

przy udziale Prokuratora: Mateusza Prusaczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 2 sierpnia 2022 r., 6 października 2022 r., 10 listopada 2022 r., 29 listopada 2022 r. i 24 stycznia 2023 r.

sprawy karnej

A. J.

c. M. i R. zd. H., urodzonej (...) we W., PESEL: (...), karanej

oskarżonej o to, że:

w dniu 17 czerwca 2021 roku około godziny 15:45 w G. przy ul. (...) na terenie (...) (...) na (...) w trakcie doprowadzania do celi izolacyjnej naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariusza służby więziennej A. W. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych uderzając bez powodu A. W. otwartą ręką w twarz,

tj. czyn. z art. 222 § 1 kk

o r z e k a :

- Oskarżoną **A. J.** uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 222 § 1 kk i za to na mocy art. 222 § 1 kk wymierza jej karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- Na podstawie art. 46 § 2 kk zasądza od oskarżonej kwotę 200 (dwieście) złotych na rzecz pokrzywdzonego A. W. tytułem nawiazki;
- Zasądza od Skarbu państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 1 512 zł (jeden tysiąc pięćset dwanaście złotych) plus należny VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu sądowym;
- Zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty oraz wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1117/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>o.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. J.	w dniu 17 czerwca 2021 roku około godziny 15:45 w G. przy ul. (...) na terenie (...) (...) na (...) w trakcie doprowadzania do celi izolacyjnej naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariusza służby więziennej A. W. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych uderzając bez powodu A. W. otwartą ręką w twarz,	

		<i>tj. czyn. z art. 222 § 1 kk</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżona A. J. w czerwcu 2021 r. była osadzona w Z. (...) w G..</p> <p>W dniu 17 czerwca 2021 r. około godziny 15:45 wracała z konsultacji psychiatrycznej w pozawięziennej placówce służby zdrowia. Podczas doprowadzania do celi mieszkalnej nagle i niespodziewanie odwróciła się i uderzyła funkcjonariusza A. W. ręką w twarz. Nic nie mówiła ani przed ciosem ani w jego trakcie. Po tym została obezwładniona i umieszczona w celi.</p>	pismo do K. wraz z załącznikami	1-8	
nagranie z monitoringu	183		
zeznania pokrzywdzonego A. W.	15-17, 158v-159		
zeznania świadka D. R.	39-39v, 159		
zeznania świadka K. G.	42v, 159-159v		
Oskarżona w chwili popełnienia czynu miała w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia swojego czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem.	POSTANOWIENIE		

<p>Zarówno we wcześniejszym jak i późniejszym okresie oskarżona korzystała z pomocy psychiatrycznej, przyjmowała leki przeciwdepresyjne oraz leki związane z zaburzeniami snu. Oskarżona nie jest jednak chora psychicznie. Ma jedynie zaburzoną osobowość, stwierdzano u niej dekompensację osobowości a także chwiejność emocjonalną. W sytuacjach stresowych zdarzać jej się może tzw. nietrzymanie afektu, co nie wpływa jednak na jej poczytalność.</p>			
<p>opinia biegłych psychiatrów i psychologa wraz z pisemną a także ustną opinią uzupełniającą</p>	<p>54-58, 191-192, 216-217v</p>		
<p>dokumentacja medyczna oskarżonej</p>	<p>170</p>		
<p>Oskarżona była trzykrotnie karana sędawnie za przestępstwa z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz z art. 190 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w tym na karę pozbawienia wolności.</p>	<p>karta karna</p>	<p>53</p>	
<p>notatka urzędowa</p>	<p>61</p>		
<p>odpis wyroku SR we (...) sygn. akt II K 519/16 i 327/19 oraz SR w (...) W.. sygn. akt II K 761/20 oraz</p>	<p>76-77, 86-86v, 148-151</p>		

postanowienia SR we (...) w sprawie II Kp 157/21			
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	A. J.	jak w punkcie 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodnione Sąd uznał jakoby oskarżona nie popełniła zarzucanego jej czynu bądź też znajdowała się w stanie ograniczonej lub zniesionej zdolności do zrozumienia znaczenia tego czynu lub pokierowania swoim postępowaniem.	wyjaśnienia oskarżonej	27-29, 158-158v, 193v	
OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	dokumentacja medyczna oskarżonej	co do zasady dokumentacja ta była wiarygodna jako sporządzona przez upoważnionych pracowników ochrony	

		<p>zdrowia. Wprawdzie jak wynikało z opinii biegłego lekarza psychiatry J. J., w dokumentacji tej znalazły się pewne nieścisłości jak chociażby artykuł ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, na którego podstawie przyjęto oskarżoną do szpitala, to jednak nie wpłynęło to na wiarygodność tej dokumentacji jako takiej.</p>
karta karna	informacja z krajowego rejestru sądowego, niekwestionowana przez strony	
nagranie z monitoringu	wiarygodność tego nagrania nie budziła żadnych wątpliwości Sądu, nie była również przez nikogo podważana, strony nie wnosiły do niego żadnych zastrzeżeń	
notatka urzędowa	sporządzona przez upoważnionego funkcjonariusza, niekwestionowana w toku postępowania	
odpis wyroku SR we (...) sygn. akt II K 519/16 i 327/19 oraz SR w (...) W.. sygn. akt II K 761/20 oraz postanowienia SR we (...) w sprawie II Kp 157/21	dokumenty urzędowe, nie były przez nikogo kwestionowane	
opinia biegłych psychiatrów i psychologa wraz z pisemną a także ustną opinią uzupełniającą	W ocenie Sądu zarówno opinie pisemne sporządzona przez biegłych dwóch psychiatrów lek. J. J., lek. psychiatrę D. A.	

i psychologa mgr E. D. jak i uzupełniająca opinia ustna na rozprawie, jako jasne, pełne a nadto wyczerpujące winny być podstawą ustaleń dotyczących stanu psychicznego oskarżonej a także jej poczytalności w chwili popełnienia czynu.

Biegli przeprowadzili badanie oskarżonej i przeanalizowali dokumentację medyczną po czym w obszerny i wyczerpujący sposób na piśmie a następnie uzupełniająco ustnie w trakcie rozprawy przedstawili argumenty, które stanęły u podstaw sformułowania wniosków końcowych. Biegli dysponują wysokimi kwalifikacjami w zakresie będącym przedmiotem opinii a także odpowiednie doświadczenie w tym zakresie.

Sąd nie dopatrył się niejasności, niespójności czy też innych mankamentów tych opinii, dlatego też w konsekwencji to w oparciu o nią ustalił, że oskarżona w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała w pełni zachowaną zdolność rozumienia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

pismo do K. wraz z załącznikami

sporządzone przez upoważnionego funkcjonariusza,

POSTANOWIENIE

	niekwestionowane przez strony	
	nie było przez nikogo kwestionowane	
zeznania pokrzywdzonego A. W.	sąd uznał, że zeznania pokrzywdzonego były w pełni wiarygodne jako jasne, szczerze, konsekwentne a nadto korespondujące z zeznaniami pozostałych wiarygodnych świadków. A. W. w ocenie Sądu nie miał podstaw, aby zmyślić przebieg zdarzenia i fałszywie pomawiać oskarżoną. Tym bardziej że wersja zdarzenia prezentowana przez pokrzywdzonego znajduje pełne potwierdzenie w nagraniu z monitoringu. Dlatego też w ocenie Sądu zeznania pokrzywdzonego polegały na prawdzie i to głównie w oparciu o te depozycje ustalono stan faktyczny w niniejszej sprawie.	
zeznania świadka D. R.	sąd za wiarygodne w całości uznał również zeznania tego świadka. Jest to osoba postronna, nadto funkcjonariusz Służby Więziennej, który był bezpośrednim i naocznym świadkiem zdarzenia. Jego depozycje były szczerze, spontaniczne, jasne, konsekwentne i znajdowały potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego i świadka	

	K. G. oraz nagraniach z monitoringu.		
zeznania świadka K. G.	z tych samych przyczyn Sąd jako wiarygodne ocenił również zeznania świadka K. G.. Jej depozycje były szczere, spontaniczne, jasne, konsekwentne i znajdowały potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego i świadka D. R. oraz nagraniach z monitoringu.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zawiadomienie SR w Grudziądzu k. 45	nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem stanowiło jedynie informację o wyznaczeniu dla oskarżonej obrońcy z urzędu	
wyjaśnienia oskarżonej	oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i przed sądem dlatego trudno odnieść się do jej wyjaśnień w szerszy sposób. Jedynie w mowie		

	<p>końcowej wskazała, że w zakładzie karnym nad nią się znęcano. Odnosząc się zaś do jednoznacznego nagrania z monitoringu, na którym wyraźnie widać jak wymierzyła pokrzywdzonemu cios w twarz, wskazała jedynie, że wcześniej nie wyspała się i nie pamięta w sumie tego zdarzenia. Wydaje się zatem, że ostatecznie próbowała usprawiedliwić swoje zachowanie jakimiś wcześniejszymi zdarzeniami przemocowymi oraz brakiem snu.</p> <p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonym co do braku sprawstwa, albowiem pozostają one w jaskrawej sprzeczności z zeznaniami wiarygodnych świadków oraz nagraniem z monitoringu, które nie pozostawia żadnej wątpliwości, że oskarżona uderzyła pokrzywdzonego. Sąd doszedł do przekonania, że wyjaśnienia oskarżonej stanowią jedynie obronę przez nią, nieskuteczną jednak linię obrony.</p>	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>1 A. J.</p>

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Art. 222 § 1 kk przewiduje odpowiedzialność karną tego, kto narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.</p> <p>Przedmiotem ochrony w komentowanym przepisie jest nietykalność cielesna funkcjonariusza. Jest to kwalifikowany typ naruszenia nietykalności cielesnej określonego w art. 217 (Marek, Komentarz, s. 495). Nietykalność cielesna stanowi tu jednak tylko uboczny przedmiot ochrony (Górniok, Zawłocki [w:] Wąsek, Zawłocki II, s. 9). Zasadniczym przedmiotem ochrony jest powaga instytucji reprezentowanej przez funkcjonariusza (podobnie Hałas [w:] Grześkowiak, Wiak, s. 1149). Nieco odmiennie G., Z. [w:] W., Z. II, s. 6. Autorzy ci są zdania, że przedmiotem ochrony jest działalność instytucji reprezentowanej przez funkcjonariusza. Tak też B.-O. [w:] W., Z. II/1,</p>			

<p>s. (...), oraz S. [w:] S., Kodeks, s. (...).</p> <p>Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należało uznać, że oskarżona A. J. uderzając w twarz pokrzywdzonego A. W., który jest funkcjonariuszem Służby Więziennej i w chwili zdarzenia pełnił obowiązki służbowe, naruszyła jego nietykalność cielesną, czym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 222 § 1 kk.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. J.	1	1	<p>W ramach czynu przypisanego oskarżonej w punkcie 1 wyroku Sąd mógł wymierzyć jej na podstawie art. 222§ 1 kk karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Wymierzając oskarżonej A. J. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk.</p> <p>W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego. Zdaniem</p>

Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej, ogólnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy bowiem stanowczo napiętnować takie zachowania. Reakcja organów wymiaru sprawiedliwości winna być w takich sytuacjach zdecydowana, aby zarówno w świadomości samej oskarżonej jak i społeczeństwa oraz pozostałych osadzonych wypracować przekonanie, że takie postępowanie spotykać się będzie z surową reakcją karną.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, że oskarżona znajdowała się wówczas w zakładzie karnym, w którym powinna poddawać się procesowi resocjalizacji i pewnej refleksji dotyczącej jej dotychczasowego życia i zachowań niezgodnych z prawem. Okolicznością obciążającą był również fakt, że oskarżona była uprzednio karana na kary bezwzględnego pozbawienia wolności za czyny przeciwko działalności instytucji państwowych oraz groźby karalne.

Jako okoliczność łagodzącą natomiast Sąd uwzględnił fakt, że choć oskarżona nie miała w żadnym stopniu ograniczonej zdolności do rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, to jednak jej osobowość jest zaburzona i ma ona trudności z trzymaniem afektu.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie brak jest przesłanek do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 37 a § 1 kk. Dotychczasowa postawa życiowa oskarżonej, uprzednia karalność za podobne przestępstwa oraz popełnienie czynu w warunkach penitencjarnych nie pozwala na przyjęcie, że orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju byłoby karą sprawiedliwą. Z uwagi na uprzednią karalność oskarżonej za przestępstwa umyślne, nie było również możliwości rozważania zastosowania wobec niej dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania ani też warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności w

			<p>orzeczoną wymiarze jest w stanie spełnić pokładane w niej cele. Oskarżona swoim zachowaniem zupełnie zlekceważyła obowiązujące przepisy prawa i zasady funkcjonujące w społeczeństwie oraz zakładzie karnym, w którym wówczas przebywała. Jej postawa wskazuje, że dotychczasowy proces resocjalizacji nie jest ukończony i wymaga ona dalszych wzmożonych działań korekcyjnych w warunkach penitencjarnych.</p>
A. J.	2	1	<p>Sąd na podstawie art. 46 § 2 kk zasądził od oskarżonego kwotę 200 na rzecz pokrzywdzonego tytułem nawiązki. Sąd uznał, że zważywszy na okoliczności niniejszej sprawy kwota ta jest adekwatna do rozmiarów krzywdy wyrządzonej przestępstwem.</p> <p>Pokrzywdzony nie doznał żadnych obrażeń ciała. Dlatego też w ocenie Sądu zasądzona tytułem nawiązki kwota odpowiada celom które ten środek kompensacyjny winien spełniać tj. zrekompensuje pokrzywdzonemu doznana przez niego krzywdę.</p>

Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Oskarżona korzystała z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu w toku postępowania sądowego – adw. M. P., dlatego też Sąd zasądził na jego rzecz od Skarbu Państwa nieuiszczone dotychczas w żadnej części wynagrodzenie. Wysokość tego wynagrodzenia uwzględnia wyrok		

Trybunału
Konstytucyjnego z dnia
23 kwietnia 2020 r., w
sprawie SK 66/19 (Dz.
U. z 2020 r. poz. 769),
stwierdzającego, skrótowo
rzecz ujmując, że analiza
statusu adwokatów i
radców prawnych oraz ich
roli w postępowaniu, w
którym występują jako
podmioty powołane z
urzędu i zobowiązane
do zastępstwa prawnego,
prowadzi do uznania,
iż różnicowanie ich
wynagrodzenia poprzez
obniżenie, w stosunku
do wynagrodzenia, jakie
otrzymaliby, gdyby
występowali w sprawie
jako pełnomocnicy z
wyboru, nie ma
konstytucyjnego
uzasadnienia. Z tych
względów - podzielając
stanowisko Trybunału
oraz postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia 15
grudnia 2021 r. w
sprawie V KK 549/20 -
należało orzec o kosztach
nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej
oskarżonej z urzędu na
podstawie § 17 ust. 2
pkt 1 w zw. z § 20
rozporządzenia Ministra
Sprawiedliwości z dnia 3
października 2016 r. w
sprawie ponoszenia przez
Skarb Państwa kosztów
nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej przez
adwokata z urzędu (Dz. U.
z 2019 r. poz. 18, t.j.),
przy uwzględnieniu § 11
ust. 2 pkt 1 i § 17 pkt
1 rozporządzenia Ministra
Sprawiedliwości z dnia 22

	października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).	
4	<p>Sąd na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k., art. 1 i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze fakt, że oskarżona nie pracuje, nie posiada żadnego majątku a nadto od dłuższego czasu przebywa w zakładzie karnym i w najbliższym czasie nadal w nim pozostanie . Powyższe okoliczności powodują, że uiszczenie tych kosztów byłoby dla oskarżonej praktycznie niemożliwe a ich egzekucja bezskuteczna.</p>	
Podpis		